

ZWIERZĘTA DOMOWE

Zwierzęta domowe towarzyszące podróżnym (dotyczy to tylko psów, kotów i fretek) mogą wjechać na terytorium Polski pod warunkiem, że:

- mają tatuaż lub wszczepiony mikrochip, zapewniający identyfikację zwierzęcia,
- są zaszczepione przeciwko wściekliźnie,
- mają świadectwo zdrowia.

Zwierzę dodatkowo powinno być poddane badaniu efektywności szczepienia. Badanie to musi być wykonane w jednym z autoryzowanych laboratoriów, po upływie co najmniej 30 dni od dnia zaszczepienia, na 3 miesiące przed przywozem do Polski zwierzęcia.

Lista laboratoriów uprawnionych do przeprowadzenia badania efektywności szczepienia znajduje się w decyzji Komisji z dnia 17 maja 2005 r. zmieniającej decyzję 2004/233/WE w zakresie wykazu laboratoriów uprawnionych do kontrolowania skuteczności szczepień przeciwko wściekliźnie u określonych domowych zwierząt mięsożernych.

Zwierzęta wwożone do Polski muszą być poddane weterynaryjnej kontroli granicznej, jeżeli:

- podróżnemu towarzyszy więcej niż 5 sztuk zwierząt lub
- są one przeznaczone do celów handlowych, albo
- zwierzęta podróżują same, bez opieki właściciela.

podstawa prawna : *rozporządzenie WE nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania o charakterze niehandlowym i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG; ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 z późn. zm.).*

ROŚLINY

Przywożone bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Polski rośliny, produkty roślinne lub przedmioty (tj. rzeczy inne niż rośliny i produkty roślinne, które mogą przenosić organizmy szkodliwe) podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej i mogą być wprowadzane tylko w wyznaczonych punktach wwozu.

Granicznej kontroli fitosanitarnej nie podlegają niewielkie ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli są przeznaczone do użycia przez posiadacza lub odbiorcę do własnych niezarobkowych potrzeb. Pod warunkiem, że nie istnieje zagrożenie rozprzestrzeniania się tzw. organizmów szkodliwych, tj. wszelkich gatunków, szczepów lub biotypów roślin, zwierząt lub czynników patogenicznych szkodliwych dla roślin

Kontroli fitosanitarnej nie podlegają:

- świeże owoce – do 5 kg,
- świeże warzywa (z wyłączeniem bulw ziemniaków) – do 5 kg,
- cięte rośliny ozdobne – do 50 szt.,
- cięte drzewka choinkowe – 1 szt.,
- części roślin iglastych – do 5 szt.

Podstawa prawna: *ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (t. j. Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849 z późn .zm.); rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 grudnia 2007 r. w sprawie dopuszczalnych ilości roślin i produktów roślinnych, które nie podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej (Dz. U. z 2007 r. nr 240, poz.1757)*

OKAZY GATUNKÓW ZAGROŻONYCH WYGINIĘCIEM (okazy CITES: Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora)

Osoba dokonująca przywozu okazów CITES musi posiadać i przedstawić podwójny komplet dokumentów zezwalających na przewóz okazów CITES. Musi ona zatem posiadać:

- dokument wydany w kraju wywozu,
- dokument wydany na terenie UE.

Dokumenty CITES należy uzyskać przed wysłaniem lub przywozem okazów do UE. Przywiezienie okazów bez wcześniej wydanej dokumentacji jest przestępstwem zagrożonym karą więzienia od 3 miesięcy do 5 lat, konfiskatą przywiezionych okazów i karą pieniężną.

Wymogi dotyczące wwozu okazów CITES zależą od tego, w którym załączniku rozporządzenia Komisji 318/2008/WE z dnia 31 marca 2008 roku zmieniające rozporządzenie Rady (WE) Nr 338/97, w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. UE L 2008.95.3 z późn. zm.) są one wymienione.

W przypadku planowanego przywozu okazów z załącznika A należy:

- wystąpić z wnioskiem o wydanie zezwolenia importowego CITES do Organu Administracyjnego Konwencji Waszyngtońskiej w Polsce (Ministerstwo Środowiska, Departament Krajowych Form Ochrony Przyrody),
- po otrzymaniu takiego zezwolenia zwrócić się o wydanie zezwolenia eksportowego lub świadectwa reeksportu na okazy do Organu Administracyjnego Konwencji Waszyngtońskiej kraju, z którego okazy mają być wywiezione.

Przywóz okazów może być dokonany tylko w czasie ważności wydanej dokumentacji.

W wypadku planowanego przywozu martwych okazów z załącznika B należy wystąpić jedynie z wnioskiem o wydanie zezwolenia eksportowego lub świadectwa reeksportu do Organu Administracyjnego Konwencji Waszyngtońskiej kraju wywozu okazów.

Podstawa prawna:

1. *Rozporządzenie 998/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym (Dz. Urz. UE L 2003.146.1 z późn. zm.).*
2. *Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 roku o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94 z późn. zm.).*
3. *Rozporządzenie Rady 338/97/WE z dnia 9 grudnia 1996 roku w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. UE L 1997.61.1 z późn. zm.).*
4. *Rozporządzenie Komisji 865/2006/WE z dnia 4 maja 2006 roku ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady 338/97/WE w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. UE L 2006.166.1 z późn. zm.).*
5. *Rozporządzenie Komisji 318/2008/WE z dnia 31 marca 2008 roku zmieniające rozporządzenie Rady (WE) Nr 338/97, w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w*

drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. UE L 2008.95.3 z późn. zm.) – aktualna lista gatunków CITES.

6. Konwencja o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginięciem sporządzona w Waszyngtonie dnia 3 marca 1973 r. (Dz. U. 1991 r. nr 27, poz. 112 z późn. zm.).

ZABYTKI

Zgodnie z polskim ustawodawstwem na przywóz zabytków nie jest wymagane uzyskanie pozwolenia. Należy jednak taki przywóz zgłosić w urzędzie celnym, w celu objęcia przedmiotu procedurą dopuszczenia do obrotu lub inną procedurą celną.

Wywóz zabytków za granicę może nastąpić na podstawie:

- 1) jednorazowego pozwolenia na stały wywóz zabytku za granicę,
- 2) jednorazowego pozwolenia na czasowy wywóz zabytku za granicę;
- 3) wielokrotnego pozwolenia indywidualnego na czasowy wywóz zabytku za granicę;
- 4) wielokrotnego pozwolenia ogólnego na czasowy wywóz zabytków za granicę.

Pozwolenie na stały wywóz zabytku wydaje Minister Kultury, natomiast pozwolenia na wywóz czasowy wydaje wojewódzki konserwator zabytków. W odniesieniu do materiałów bibliotecznych powstałych przed dniem 1 stycznia 1949 r. ww. pozwolenia wydaje Dyrektor Biblioteki Narodowej.

Jednocześnie w art. 59 ust 1 ustawy z dnia z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami określony został zamknięty katalog przypadków, w których dopuszczalny jest wywóz zabytku bez pozwolenia.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 ww. ustawy pozwolenia na wywóz za granicę nie wymagają:

- 1) zabytki niewpisane do rejestru mające nie więcej niż 55 lat;
- 2) zabytki, będące obiektami techniki, niewpisane do rejestru, mające nie więcej niż 25 lat;
- 3) zabytki przywiezione z terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, które są objęte procedurą odprawy czasowej lub procedurą uszlachetniania czynnego w rozumieniu przepisów prawa celnego;
- 3a) zabytki przywiezione z terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, które były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu ze zwolnieniem od należności celnych przywozowych, jeżeli wywóz tych zabytków następuje przed upływem 5 lat od dnia dopuszczenia do obrotu;
- 3b) zabytki przywiezione z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej na okres nie dłuższy niż 3 lata, jeżeli wywozu tych zabytków dokonuje się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) zabytki przywiezione z zagranicy przez osoby korzystające z przywilejów lub immunitetów dyplomatycznych, w tym przywiezione w celu urzędzenia wewnątrz przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych;
- 5) dzieła twórców żyjących;
- 6) materiały biblioteczne powstałe po dniu 31 grudnia 1948 r.;

7) inne przedmioty o cechach zabytków, niebędące zabytkami.

W przypadkach, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1, 2, 3b, 4, 5 i 7 ww. ustawy istnieje obowiązek uzyskania zaświadczenia, że wywożone przedmioty, nie wymagają pozwolenia. Zaświadczenie wydaje wnioskodawcy wojewódzki konserwator zabytków.

Podstawa prawna:

ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.); rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 19 kwietnia 2004 r. w sprawie wywozu zabytków i przedmiotów o cechach zabytków za granicę (Dz. U. Nr 84, poz. 789).

PRODUKTY LECZNICZE

Osoba przyjeżdżająca do Polski może przywieźć, bez zezwolenia Ministra Zdrowia, maksymalnie 5 najmniejszych opakowań leku, który nie jest dopuszczony do obrotu w Polsce.

Osoby chore na choroby określone w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym lub stosujące leczenie substytucyjne, które przekraczają granice Rzeczypospolitej Polskiej, mogą przewozić, na własne potrzeby lecznicze preparaty środków odurzających grupy I-N lub substancji psychotropowych grupy II-P, pod warunkiem że jest to ilość nie większa niż niezbędna na dwutygodniową kurację, po okazaniu zaświadczenia lekarskiego potwierdzonego przez wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby chorej lub w przypadku cudzoziemców - właściwy w ich kraju organ nadzorujący obrót preparatami środków odurzających grupy I-N lub substancji psychotropowych grupy II-P.

Osoby przekraczające granice Rzeczypospolitej Polskiej mogą przewozić, preparaty środków odurzających grup II-N i III-N, substancji psychotropowych grup III-P i IV-P lub prekursorów grupy I-R, przeznaczone na własne potrzeby lecznicze, pod warunkiem że jest to wielkość nieprzekraczająca ilości niezbędnej na dwutygodniową kurację, po okazaniu zaświadczenia lekarskiego.

Zaświadczenie lekarskie nie jest wymagane w odniesieniu do preparatów środków odurzających grupy III-N i prekursorów grupy I-R w przypadku preparatów wydawanych z apteki bez recepty.

Zakazany jest przywóz i wywóz środków odurzających, substancji psychotropowych oraz słomy makowej.

Podstawa prawna:

ustawa z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 533 z późn. zm.); rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 13 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu wydawania zezwoleń na przywóz z zagranicy i wywóz za granicę środków odurzających, substancji psychotropowych i prekursorów grupy I-R oraz dokumentów uprawniających do ich przywozu z zagranicy i wywozu za granicę na własne potrzeby lecznicze (Dz. U. Nr 36, poz. 316); ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.)

PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO PRZEZNACZONE DO INDYWIDUALNEGO SPOŻYCIA

Zakazane jest wwożenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłek osobistych zawierających:

- mięso i produkty mięsne,
- mleko i produkty mleczarskie.

Powyższy zakaz nie dotyczy:

- 1) mleka w proszku dla niemowląt,
- 2) pokarmu dla niemowląt,
- 3) specjalnych środków spożywczych wymaganych ze względów medycznych, pod warunkiem, że: produkty te nie wymagają chłodzenia przed spożyciem, są pakowanym produktem firmowym i opakowanie jest nienaruszone
- 4) przesyłek osobistych zawierających mięso i produkty mięsne oraz mleko i produkty mleczarskie z Grenlandii, Islandii, Lichtensteinu, Szwajcarii i Wysp Owczych, o wadze łącznej nie przekraczającej 5 kg
- 5) przesyłek osobistych zawierających mięso i produkty mięsne oraz mleko i przetwory mleczarskie z Andory, Norwegii, i San Marino;

Inne przesyłki zawierające mięso i produkty mięsne oraz mleko i produkty mleczarskie mogą zostać wwieszone do Wspólnoty wyłącznie, jeżeli podróżny:

- uzyskał niezbędną dokumentację od urzędowych służb weterynaryjnych państwa, z którego przybył, stwierdzającą, że dane produkty spełniają wymagania odnośnie wprowadzania do UE.
- zgłosił wszystkie takie produkty wraz z odpowiednią ich dokumentacją do kontroli weterynaryjnej w chwili przybycia do zatwierzonego posterunku kontroli granicznej

Wszystkie mięsa i produkty mięsne oraz mleko i produkty mleczarskie niezgodne z tymi zasadami muszą, z chwilą przybycia na granicę Unii Europejskiej, zostać oddane w celu urzędowego usunięcia

Środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego, inne niż mięso i produkty mięsne oraz mleko i produkty mleczarskie, mogą zostać wwieszone bez przedstawiania ich do kontroli weterynaryjnej jeżeli:

- ich przywóz jest dozwolony
- produkty pochodzą z państwa trzeciego lub jego części, z którego przywóz nie jest zabroniony
- ich waga nie przekracza 1 kg.

Podstawa prawna:

rozporządzenie Komisji (WE) nr 745/2004 z dnia 16 kwietnia 2004 r. ustanawiające środki w odniesieniu do przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do indywidualnego spożycia).

